

טיוטת חוק העונשין (תיקון מס' ...) (ירי מנשק חם), התשע"ח-2018 - הסמכת ועדת

השרים לענייני חקיקה

הצעה להחלטה

מחליטים:

- א. לאשר עקרונית את טיוטת חוק העונשין (תיקון מס' ...) (ירי מנשק חם), התשע"ח – 2018, המצ"ב.
- ב. להסמיק את ועדת השרים לענייני חקיקה לאשר, על דעת הממשלה, את נוסחה הסופי של הצעת החוק שתוגש לכנסת.
- ג. בהתאם לסעיף 81(ג) בתקנון הכנסת, לבקש מוועדת הכנסת להקדים את הדיון בהצעת החוק.
- ד. בהתאם לסעיף 88(ב) בתקנון הכנסת, לבקש מוועדת הכנסת להתיר את הקריאה השנייה בהצעת החוק ביום הנחתה על שולחן הכנסת.

דברי הסבר

רקע כללי

1. סעיף 340 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"), קובע עבירה של ירי מנשק חם באזור מגורים, ללא הסבר סביר, שהעונש המרבי בצידה הוא שנת מאסר.
2. תיקון החוק נדרש כיוון שהעבירה בנוסחה היום אינה כוללת מקרים רבים של שימוש בנשק חם העלול לסכן חיי אדם, למשל כאשר הירי מסוכן אך לא מתבצע באזור מגורים, וכן כיוון שהעונש הקבוע בצד העבירה כיום אינו הולם את הפגיעה בערך המוגן בבסיס העבירה.
3. בע"פ 4595/13 זובידאת נ' מ"י,¹ עמד בית המשפט העליון על כך, כי העונש הקבוע בצד העבירה הקבועה בסעיף 340 לחוק, איננו הולם את חומרתה, הן נוכח הסיכון לחיי אדם הגלום בה והן בשים לב לעונש בצד עבירות הנשק האחרות הקבועות בחוק העונשין. בית המשפט קרא בפסק הדין למחוקק לשקול את התמרת הענישה בעבירה זו.
4. במסגרת תיקון החוק מוצע להרחיב את גדרי העבירה ולקבוע שתי עבירות- עבירת בסיס, ועבירה בנסיבות מחמירות. עבירת הבסיס, תחול על כל מעשה של ירי מנשק חם שלא כדין, ותוחמר הענישה בצידה לשנתיים מאסר. העבירה בנסיבות מחמירות, תקבע כי עונש חמור יותר של חמש שנות מאסר בנסיבות בהן הירי בוצע באזור מגורים, או במקום או באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם.
5. יודגש, כי קיים צורך לקבל את התיקון לחוק במהירות. זאת לאור ריבוי אירועים של שימוש בנשק חם שהתרחשו בתקופה האחרונה באזורים שונים בארץ, הצורך לייצר בדחיפות כלים מתאימים להתמודדות עם אירועים אלו, וכן על מנת להבהיר לכל גורמי האכיפה העוסקים בנושא כי ממשלת ישראל רואה בו כנושא בעל חשיבות עליונה לקיום שלטון החוק.
6. לעת הזו, טיוטת החוק טרם אושרה בוועדת השרים לענייני חקיקה (להלן: ועדת השרים), כך שבדרך המלך נדרש אישור ועדת השרים ולאחר מכן המתנה של שבועיים לצורך מתן אפשרות להגשת ערר על החלטת ועדת השרים. נוכח הצורך להשלים את הליכי החקיקה במהירות כמפורט לעיל, מוצע לאשר עקרונית את טיוטת החוק ולהסמיק את ועדת השרים לאשר את נוסח הצעת החוק על דעת הממשלה.

¹ ע"פ 4595/13 זובידאת נ' מ"י.

7. כמו כן, מוצע לפנות ליו"ר ועדת הכנסת לפי תקנון הכנסת, בבקשה לכנס את הוועדה, כדי שתחליט על קיצור תקופת ההנחה של הצעת החוק לפני הדיון בקריאה הראשונה, לפי סעיף 81(ג) לתקנון הכנסת, וכן להתיר את הדיון בקריאה השנייה ביום הנחת ההצעה על שולחן הכנסת, לפי סעיף 88(ב) לתקנון הכנסת.

נתונים כלכליים והשפעה על משק המדינה

אין

תקציב

אין

השפעת המצבה על כוח האדם

אין

עמדת שרים אחרים שההצעה נוגעת לתחום סמכותם

הצעת ההחלטה מוגשת על דעת השר לביטחון פנים

החלטות קודמות של הממשלה בנושא

אין

עמדת היועץ המשפטי של המשרד יוזם ההצעה

מצ"ב.

סיווגים

סיווג ראשי: חק"מ
תחום פעולה עיקרי: אחר

מוגש על ידי שרת המשפטים
ועל ידי השר לביטחון הפנים

י' באייר התשע"ח
25 באפריל 2018

חוות דעת משפטית הנלווית להצעת החלטה לממשלה

נושא הצעת ההחלטה:

טיוטת חוק העונשין (תיקון מס' ...) (ירי מנשק חם), התשע"ח - 2018

תמצית ההצעה בהתייחס להיבטי המשפטיים:

1. סעיף 340 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"), קובע עבירה של ירי מנשק חם באזור מגורים, ללא הסבר סביר, שהעונש המרבי בצידה הוא שנת מאסר. תיקון החוק נדרש כיוון שהעבירה בנוסחה היום אינה כוללת מקרים רבים של שימוש בנשק חם העלול לסכן חיי אדם, למשל כאשר הירי מסוכן אך לא מתבצע באזור מגורים, וכן כיוון שהעונש הקבוע בצד העבירה כיום אינו הולם את הפגיעה בערך המוגן בבסיס העבירה.
2. בע"פ 4595/13 זובידאט נ' מ"י,¹ עמד בית המשפט העליון על כך, כי העונש הקבוע בצד העבירה הקבועה בסעיף 340 לחוק, איננו הולם את חומרתה, הן נוכח הסיכון לחיי אדם הגלום בה והן בשם לב לעונש בצד עבירות הנשק האחרות הקבועות בחוק העונשין. בית המשפט קרא בפסק הדין למחוקק לשקול את החמרת הענישה בעבירה זו.
בנוסף, בשורה ארוכה של פסקי דין, התייחס בית המשפט העליון לסיכון הטבוע בשימוש בירי באופן מסכן חיי אדם בכלל, ובקרבת אזור מגורים בפרט. לעניין זה ראו למשל ע"פ 32/14 עמאש נ' מ"י.² יש לשים לב, כי לעתים ביצוע ירי מנשק חם שלא כדין, אף אם לא נעשה לשם איום או ביצוע עבירות אחרות, עלול להביא למימוש בפועל של הסיכון לחייו או שלומו של אדם אחר ותוצאתו עשויה להיות פגיעה בחפים מפשע. לעניין זה ראו ע"פ 1414/17, 2030/17 עריאן נ' מ"י³ בו נפגע נער כבן 14 כתוצאה מירי כאמור. לפיכך, יש חומרה בעצם ההתנהגות יוצרת הסיכון, אף אם לא נבעה מכוונה לפגוע, ואף כאשר לא ארעה פגיעה בפועל.
3. אשר על כן, מוצע במסגרת תיקון החוק להרחיב את גדר העבירה ולקבוע שתי עבירות- עבירת בסיס, ועבירה בנסיבות מחמירות. עבירת הבסיס, תחול על כל מעשה של ירי מנשק חם שלא כדין, ותוחמר הענישה בצידה לשנתיים מאסר. העבירה בנסיבות מחמירות, תקבע כי עונש חמור יותר של חמש שנות מאסר בנסיבות בהן הירי בוצע באזור מגורים, או במקום או באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם.

¹ ע"פ 13/4595 זובידאט נ' מ"י.
² פורסם בנבו, בפסקה 20 (17.9.2015).
³ פורסם בנבו, מיום 25.10.17.

4. יודגש, כי קיים צורך לקבל את התיקון לחוק במהירות. זאת לאור ריבוי אירועים של שימוש בנשק חם שהתרחשו בתקופה האחרונה באזורים שונים בארץ, הצורך לייצר בדחיפות כלים מתאימים להתמודדות עם אירועים אלו, וכן על מנת להבהיר לכל גורמי האכיפה העוסקים בנושא כי ממשלת ישראל רואה בו כנושא בעל חשיבות עליונה לקיום שלטון החוק.

5. לעת הזו, טיוטת החוק טרם אושרה בוועדת השרים לענייני חקיקה (להלן: ועדת השרים), כך שבדרך המלך נדרש אישור ועדת השרים ולאחר מכן המתנה של שבועיים לצורך מתן אפשרות להגשת ערר על החלטת ועדת השרים. נוכח הצורך להשלים את הליכי החקיקה במהירות כמפורט לעיל, מוצע לאשר עקרונית את טיוטת החוק ולהסמיק את ועדת השרים לאשר את נוסח הצעת החוק על דעת הממשלה.

6. כמו כן, מוצע לפנות ליו"ר ועדת הכנסת לפי תקנון הכנסת, בבקשה לכנס את הוועדה, כדי שתחליט על קיצור תקופת ההנחה של הצעת החוק לפני הדיון בקריאה הראשונה, לפי סעיף 81(ג) לתקנון הכנסת, וכן להתיר את הדיון בקריאות השנייה ביום הנחת ההצעה על שולחן הכנסת, לפי סעיף 88(ב) לתקנון הכנסת.

קשיים משפטיים, ככל שישנם, ודרכי פתרונם:
אין.

עמדת היועצים המשפטיים של משרדים אחרים שהצעת ההחלטה נוגעת להם:
ההצעה מתואמת עם הלשכה המשפטית של המשרד לביטחון הפנים.

עמדת היועץ המשפטי של המשרד שהשר העומד בראשו מגיש את ההצעה:
אין מניעה משפטית להעלאת ההצעה.

לאה רקובר, עו"ד

היועצת המשפטית למשרד המשפטים

י" אייר תשע"ח

25 אפריל 2018

(027-99-2018-004822)

טיוטת חוק

א. שם החוק המוצע

הצעת חוק העונשין (תיקון מס') (ירי מנשק חם), התשע"ח-2018.

ב. מטרת החוק המוצע והצורך בו

סעיף 340א לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"), קובע עבירה של ירי מנשק חם באזור מגורים, ללא הסבר סביר, שהעונש המרבי בצידה הוא שנת מאסר. במסגרת תיקון החקיקה מוצע להרחיב את גדרי העבירה כך שתחול על כל מעשה של ירי מנשק חם שלא כדין, להחמיר את הענישה בצידה לשנתיים מאסר, וכן לקבוע מדרג ענישה חמור יותר של חמש שנות מאסר בנסיבות בהן הירי בוצע באזור מגורים, או במקום או באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם.

סעיף 340א לחוק העונשין קובע:

340א. יריות באזור מגורים

היורה מנשק חם באזור מגורים ללא הסבר סביר, דינו – מאסר שנה.

עבירה זו זכתה לביקורת הן בשל יסודותיה המצומצמים והקוזאיסטיים והן בשל העונש הנמוך הקבוע בצדה. כך למשל, אם עשה אדם שימוש בכלי הנשק שבידו, וירה ללא הסבר סביר לכך, אך לא עשה זאת באזור מגורים, אין הדבר מהווה עבירה לפי סעיף זה. מעשים כגון ירי באוויר במקום פתוח, או במקום אחר שאינו משמש למגורים (למשל, אזור תעשייה או מסחר, מקום בילוי וכיו"ב) או אימוני ירי במטווח מאולתר שאינו מטווח מורשה, אינם בהכרח כלולים בעבירה, חרף העובדה שיש בהם כדי לסכן חיי אדם ולפיכך יש אינטרס ציבורי למנוע אותם. לשם שמירה על שלום הציבור ובטחונו, יש חשיבות לוודא כי כל אדם המחזיק נשק בידו, בין אם החזיק בו כדין ובין אם לאו, לא יעשה בו שימוש שלא כדין, תהא הסיבה לכך אשר תהא.

אשר לעונש הקבוע בצד העבירה העומד כיום על שנת מאסר אחת, עונש זה אינו נותן ביטוי הולם לחומרה הגלומה במעשה ירי שלא כדין ולסיכון הגלום במעשה כאמור לפגיעה בערך המוגן שבבסיס העבירה – הגנה על חיי אדם. סיכון כאמור לפגיעה בערך המוגן – חיי אדם – קיים גם אם לא היה סיכון קונקרטי לחיי אדם שהעושה היה מודע לו. קל וחומר שסיכון כאמור גלום במקרה בו הירי מנשק חם סיכן בפועל חיי אדם, למשל במקרה בו יריות נורו לעבר ביתו של אדם במטרה להפחידו, בנסיבות בהן לא ניתן לייחס ליורה ניסיון לגרימת פגיעה או חבלה חמורה לאדם. העונש הקבוע כיום בצד העבירה אינו מבטא חומרה זו ואינו הולם את הפגיעה בערך המוגן, בין אם היה סיכון קונקרטי כאמור, ובין אם לאו.

בע"פ 4595/13 זובידאת נ' מ"י,¹ עמד בית המשפט העליון על כך, כי העונש הקבוע בצד העבירה הקבועה בסעיף 340א לחוק, אינו הולם את חומרתה, הן נוכח הסיכון לחיי אדם הגלום בה והן בשים לב לעונש בצד עבירות הנשק האחרות הקבועות בחוק העונשין. בית המשפט קרא בפסק הדין למחוקק לשקול את החמרת הענישה בעבירה זו. בנוסף, בשורה ארוכה של פסקי דין, התייחס בית המשפט העליון לסיכון הטבוע בשימוש בירי באופן מסכן חיי אדם בכלל, ובקרבת אזור מגורים בפרט. לעניין זה ראו למשל ע"פ 32/14 עמאש נ'

¹ ע"פ 4595/13 זובידאת נ' מ"י.

מ"י.² יש לשים לב, כי לעתים ביצוע ירי מנשק חס שלא כדין, אף אם לא נעשה לשם איום או ביצוע עבירות אחרות, עלול להביא למימוש בפועל של הסיכון לחייו או שלומו של אדם אחר ותוצאתו עשויה להיות פגיעה בחפים מפשע. לעניין זה ראו ע"פ 1414/17, 2030/17 **עריאן נ' מ"י**³ בו נפגע נער כבן 14 כתוצאה מירי כאמור. לפיכך, יש חומרה בעצם ההתנהגות יוצרת הסיכון, אף אם לא נבעה מכוונה לפגוע, ואף כאשר לא ארעה פגיעה בפועל.

אמנם, בחוק העונשין קבועות עבירות נוספות הקשורות לנשק, אולם עבירות אלה אינן נותנות מענה לשימוש שלא כדין בנשק. בסעיף 144 לחוק קבועות עבירות החזקת נשק או רכישתו בלא רשות על פי דין להחזיקו (סעיף 144(א)), נשיאת נשק והובלתו (סעיף 144(ב)) וכן ייצור, ייבוא או ייצוא נשק (סעיף 144(ג)). עבירות אלה נועדו לטפל במעשה הנוגע לנסיבות הגעתו הבלתי חוקית של הנשק לאדם, אשר לא הורשה להחזיק בו, וזאת על פי מדרגי חומרה שונים התלויים בנסיבות המעשה. בעבירות אלה, יש מעצם טבען, משום סיכון לציבור ולשלומו, בשל מאפייניו של הנשק והיותו כלי התקפי ומסוכן, וכן נוכח הימצאותו בידי מי שאינו מורשה לכך, בדרך כלל לשם שימוש כלשהו בכלי המסוכן בעתיד. עבירות אלה נועדו להגן על הציבור מפני עצם הימצאותם של כלי נשק בלתי חוקיים בקרב האוכלוסייה, באופן שמעודד פשיעה ואלימות, ומהווה סכנה לציבור. עם זאת, כאמור, אין בעבירות אלה איסור על השימוש שלא כדין בנשק, יהיו נסיבות החזקתו או השגתו אשר יהיו. יודגש, כי גם על פי המצב המשפטי כיום, כאשר נעשה שימוש בנשק בנסיבות המנויות בסעיף 340 לחוק, והנשק מוחזק על ידי היורה שלא ברישיון, כי אז ניתן לייחס ליורה הן עבירה של החזקת נשק או נשיאתו שלא ברשות כדין לפי סעיף 144(א) או 144(ב) לחוק, והן עבירה לפי סעיף 340 לחוק. כמו כן, המחזיק בנשק כדין, אשר עושה בו שימוש בניגוד לתנאי או הגבלה שנקבעו ברישיון או תעודת הרשאה, עובר עבירה לפי סעיף 16 לחוק כלי יריה, התש"ט-1949.

נוכח האמור לעיל, מוצע לתקן את העבירה הקבועה בסעיף 340 לחוק, לקבוע בה מדרג של שתי עבירות ולקבוע ענישה הולמת, הכל כמפורט להלן.

מוצע לקבוע עבירה בסיס אשר תחול על כל ירי מנשק חס שלא כדין, שהעונש המרבי בצידה יעמוד על שנתיים מאסר. בשונה מהקבוע בחוק היום, העבירה החדשה לא תוגבל לירי באזור מגורים, זאת מהטעם שכל מעשה ירי מנשק חס שלא כדין גם אם לא נעשה באזור מגורים או בקרבת בני אדם, מטבעו מגלם סיכון, גם אם לא התקיים באותו מקרה סיכון קונקרטי שהעושה היה מודע לו. לפיכך, קיים אינטרס ציבורי לאסור על כל מעשה ירי שלא כדין, גם בהעדר סיכון קונקרטי לחיי אדם וכן קיימת הצדקה להחמיר את הענישה בגין ירי כאמור משנת מאסר כקבוע בחוק היום, לשנתיים מאסר.

כן מוצע לקבוע נסיבה מחמירה של ירי מנשק חס באזור מגורים, או במקום או באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם, שהעונש בצדה יעמוד על חמש שנות מאסר. בנסיבות שבהן הירי אכן סיכן בפועל חיי אדם והעושה היה מודע לסיכון זה, הרי שהמעשה אף חמור יותר וראוי שיהווה עבירה מסוג פשע. יובהר כי העבירה המוצעת אינה גורעת מגדרי העבירה הקיימת בחוק כיום, אלא נועדה להרחיב את גבולותיה, כך שהן ירי באזור מגורים ממש, והן ירי במקום אחר או באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם, יהוו עבירה לפי הסעיף. בדרך זו, כאשר נעשה מעשה הירי באזור מגורים ומכיוון שמעשה כזה טומן בחובו ככלל סיכון לחיי אדם, לא יהיה צורך להוכיח כי היה בכך באותו מקרה כדי לסכן חיי אדם, בדומה למצב המשפטי הקיים כיום. יצוין כי

² פורסם בנבו, בפסקה 20 (17.9.2015).

³ פורסם בנבו, מיום 25.10.17.

במסגרת עבירה חדשה זו יוחמר העונש על מעשה של ירי באזור מגורים משנת מאסר לחמש שנות מאסר וזאת מהטעמים שפורטו.

לצד תיקון העבירה כאמור, מוצע לבטל את העבירה הקבועה בסעיף 338(ב) לחוק.

סעיף 338 קובע:

338. מעשי פזיזות ורשלנות

(א) העושה אחת מאלה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, דינו – מאסר שלוש שנים:

[...]

(5) עושה מעשה לגבי חומר נפץ או כלי יריה שבהחזקתו, או אינו נוקט אמצעי זהירות נאותים מפני סכנה מסתברת הכרוכה בהם;

[...]

(ב) העובר על עבירה לפי סעיף קטן (א)(5) בחגיגה או בטקס, דינו – מאסר ארבע שנים.

סעיף 338(ב) הוא סעיף בעייתי משום שהעונש הקבוע בצדו אינו עולה בקנה אחד עם האמור בסעיף 21(ב) לחוק העונשין, המורה כי לא ייקבע יסוד נפשי של רשלנות לעבירה מסוג פשע. בנוסף, סעיף זה אף הוא קזואליסטי באופיו ומתייחס לסיטואציה ספציפית של טיפול רשלני בחומר נפץ או בכלי ירייה העשוי לסכן חיי אדם, בעוד שישנם מקרים נוספים, שאינם נמנים בסעיף, אשר בהם שימוש כאמור עשוי לסכן חיי אדם. התיקון המוצע לסעיף 340 יוצר עבירה כללית של שימוש שלא כדין בנשק חם, לרבות בנסיבות שיש בהן כדי לסכן חיי אדם, ולפיכך מספק מענה הולם לסוגיה זו.

משמעות הצעת החוק היא, כי חלף העבירה הקבועה היום בסעיף 340, ייקבעו שתי עבירות בסעיף זה- עבירת הבסיס, שנוכח העונש הקבוע בצדה, היא עבירת עוון, והעבירה בנסיבות מחמירות- 340א(ב)- אשר נוכח העונש המוצע בצדה, היא עבירת פשע. כיום, הסמכות להגיש כתבי אישום בעבירה לפי הסעיף הקיים, שהיא עבירת עוון מצויה על פי חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי") בידי התביעה המשטרתית. מוצע לשמר מצב זה, כך שסמכות התביעה המשטרתית תכלול לאחר התיקון, גם את ההעמדה לדין בעבירה המוחמרת. לפיכך, מוצע גם תיקון עקיף לתוספת א' חלק ב' של חוק סדר הדין הפלילי, כך שייקבע כי עבירה לפי סעיף 340א(ב) תהיה בסמכות התביעה המשטרתית, חרף היותה עבירת פשע.

יוער, כי העבירות אותן מבוקש לקבוע, יחולו גם על אזרחי ישראל תושבי יהודה ושומרון, בהתאם לסעיף 2(א) לתקנות שעת חירום (יהודה ושומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967.

ג. עיקרי החוק המוצע

עיקר 1: מוצע לתקן את סעיף 340 לחוק כך שיכלול כל מעשה ירי שלא כדין, וכן נסיבה מחמירה של ירי במקום מגורים או במקום או באופן המסכן חיי אדם. כמוצע לעיל, תוחמר הענישה הקבועה בצדן של העבירות, כך שלצד עבירת הבסיס ייקבע עונש העומד על שנתיים מאסר, ולצד העבירה החמורה יותר, ייקבע עונש של חמש שנות מאסר.

עיקר 2: יימחק סעיף 338(ב) לחוק, נוכח מתן מענה לכל שימוש בלתי מורשה בנשק חם, בסעיף 340א, כאמור בעיקר 1.

עיקר 3: תתוקן תוספת א', חלק ב' לחוק סדר הדין הפלילי, ויוסף פרט (28) עבירות לפי סעיף 340א(ב), כפי שפורט לעיל.

ד. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים

יתוקן סעיף 340א, יבוטל סעיף 338(ב) לחוק העונשין ותתוקן התוספת בחוק סדר הדין הפלילי.

ה. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה, על תקנים במשרדי הממשלה ועל ההיבט המינהלי

אין השפעה.

ו. הערות הציבור לתזכיר החוק

הסניגוריה הציבורית ועיריית אילת העירו על נוסח תזכיר החוק, אך הערותיהם לא התקבלו.

ז. נוסח החוק המוצע:

להלן נוסח החוק מוצע:

הצעת חוק מטעם משרד המשפטים:

הצעת חוק העונשין (תיקון מס')(ירי מנשק חם), התשע"ח-2018

ביטול סעיף 338(ב) 1. סעיף 338(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק העיקרי) – בטל.

2. במקום סעיף 340א לחוק העיקרי שכותרתו "יריות באזור מגורים", יבוא -
"340א. ירי מנשק חם.

(א) היורה מנשק חם שלא כדין, דינו – מאסר שנתיים.

(ב) היורה מנשק חם שלא כדין באזור מגורים, או במקום או באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם, דינו – מאסר חמש שנים.

3. תיקון עקיף לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בתוספת הראשונה א' בחלק ב', אחרי פרט (28) יבוא:
"29) עבירות לפי סעיף 340א(ב) לחוק."
[נוסח משולב],
התשמ"ב-1982